

Sygn. akt I ACz 1985/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kościółek

Sędziowie: SSA Józef Wąsik (spr.)

SSA Teresa Rak

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko J. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 lipca 2015 roku, sygn. akt I C 2090/12

w przedmiocie wynagrodzenia biegłego

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Teresa Rak SSA Wojciech Kościółek SSA Józef Wąsik

Sygn. akt I ACz 1985/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie przyznał Akademii (...) w K. kwotę 10.586,61 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii z dnia 21 listopada 2014 r.

Uzasadniając wydane postanowienie Sąd Okręgowy podał, iż Akademia (...) w K. sporządziła opinię zgodnie z odezwą Sądu z dnia 27 czerwca 2014 r., a za wykonaną pracę wystawiła kartę pracy biegłych oraz rachunek na kwotę 10.586,61 zł (brutto). Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie przyznał Akademii (...) w K. wynagrodzenie w kwocie 10.586,61 zł. Na skutek zażalenia złożonego przez powoda Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 r. uchylił ww. postanowienie. Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że (...) w żaden sposób nie udokumentowała wydatków w postaci kosztów pośrednich w kwocie 2.230,69 zł.

Odnosząc się do powyższego Sąd I instancji podał, że kwota wynagrodzenia wskazana przez powołany instytut na poziomie 54,40 za godzinę pracy biegłego posiadającego tytuł profesora nadzwyczajnego - jest zgodna z poziomem stawki określonej przez rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. 2013 r., poz. 518) i Sąd jej nie kwestionuje. Odnośnie zaś wydatków to oświadczeniem z dnia 25 czerwca 2015 r. podpisanym przez Kierownika Katedry (...) i Urządzeń (...) oraz Dziekana Wydziału (...) (...) wykazano, że przy sporządzeniu przedmiotowej opinii poniesiono kwotę 2.230,69 zł jako koszty pośrednie. Kwota 10.586,61 zł (brutto) wskazana w fakturze VAT nr: (...) z dnia 21 listopada 2014 r. była przy tym

zgodna z wcześniej przedstawioną przez (...) oraz zaakceptowaną przez Sąd ofertą i w uznaniu Sądu odpowiadała uzasadnionemu nakładowi pracy Akademii.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie w całości, zarzucając mu naruszenie art. 89 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. poprzez przysądzenie (...) zawyżonego wynagrodzenia, nie wynikającego z zakresu podjętych czynności oraz nakładu pracy, a nadto naruszenie art. 89 ust. 4 powołanej ustawy poprzez podwyższenie wydatków związanych ze sporządzeniem opinii o podatek VAT, w sytuacji gdy wyłącznie wynagrodzenie biegłego podlega podwyższeniu o taki podatek.

W związku z powyższym żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie (...) wynagrodzenia adekwatnego do efektów podjętych czynności, uzasadnionego nakładu pracy i poświęconego czasu, niezbędnego do jej sporządzenia oraz udokumentowanych wydatków koniecznych do jej wykonania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż Akademia (...) działając na zlecenie Sądu Okręgowego w Krakowie wykonała odezwę, tj. sporządziła opinię z dnia 21 listopada 2015 r. W związku z powyższym na podstawie art. 291 k.p.c. oraz art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014, poz. 1025) instytut miał prawo żądać przyznania wynagrodzenia za wykonaną pracę. Sąd Okręgowy uznając, iż złożona przez instytut praca ma charakter opinii w sprawie, przyznał wynagrodzenie w kwocie wynikającej z przedstawionej faktury VAT, tj. 10.586,61 zł. Z kalkulacji kosztów zawartej na fakturze VAT, karcie pracy oraz z oświadczenia wynika, iż w opinię sporządził prof. nadzw.(...). J. Z.. Na sporządzenie opinii biegły przeznaczył łącznie 100 h, w tym na: zapoznanie się z aktami sprawy - 8 h, badanie opinii (...) biegłych zawartych w aktach sprawy, ich analiza i ocena - 12 h, obliczenia weryfikujące dane w aktach sprawy, audyting energetyczny obiektu badań - 18 h, badania szczegółowe akt sprawy w aspekcie przedstawionych wymagań Sądu - 22 h, skompletowanie materiałów dowodowych i własnych do przygotowania opinii sądowej, ocena końcowa całości materiału dowodowego - 26 h, opracowanie opinii na piśmie i przygotowanie odpowiedzi na pytania Sądu - 14 h. Wartość stawki godzinowej pracy biegłego ustalono w oparciu o treść rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U.2013.518). Stawka ta wyniosła 54,40 zł i nie przekraczała maksymalnego poziomu stawki określonej w ww. rozporządzeniu - jak wskazał bowiem Sąd I instancji zgodnie z § 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia w wypadku biegłych posiadających stopień naukowy profesora lub profesora w zakresie sztuki stawka wynosi 3,93%, co pomnożone przez stawkę kwoty bazowej, tj. 1.766,46 zł daje kwotę 69,42 zł. Odnosząc się z kolei do ilości godzin uwidocznionych w karcie pracy biegłego Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, iż ilość czasu konieczna do wykonania poszczególnych czynności związanych ze sporządzeniem zleconej opinii, z natury swej może być skontrolowana jedynie w przybliżeniu. Zależna jest ona bowiem od wielu czynników, w tym między innymi od indywidualnych cech wykonawcy, a także od indywidualnych cech danej czynności. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że wymagała ona mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1959 r., sygn. I CZ 82/59, OSNCK 1961/2/41). Wskazując na powyższe Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, iż wbrew zastrzeżeniom zgłoszonym w tym zakresie przez żalącego, brak jest uzasadnionych podstaw do stwierdzenia, iż sporządzona opinia nie odpowiadała koniecznemu nakładowi pracy podanemu przez biegłego. Żalący nie przedstawił przy tym w przekonaniu Sądu uzasadnionych argumentów, pozwalających kwestionować czas i stopień złożoności dokonanej przez eksperta analizy.

Z kolei kwestionowanie przez powoda wniosków zawartych w opinii biegłego oraz jej przydatności dla toczącego się postępowania, choć niewątpliwie jest uprawnieniem uczestników procesu, do jego realizacji służą jednak zarzuty do opinii. Natomiast oceny, czy opinia została sporządzona w sposób prawidłowy i czy posiada ona merytoryczną wartość dla rozstrzygnięcia sprawy, dokonuje Sąd orzekający na etapie wyrokowania. Stąd też w postępowaniu zażaleniowym jedynie ewidentna wadliwość sporządzonej opinii, która całkowicie pozbawiałaby sporządzoną opinię waloru dowodowego, mogłaby stanowić podstawę do obniżenia, czy odmówienia przyznania wynagrodzenia należnego biegłemu. Analiza treści sporządzonej w niniejszej sprawie opinii biegłego w zestawieniu z treścią postanowienia dowodowego Sądu I instancji w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, jak również z treścią uzasadnienia wyroku Sądu I instancji z dnia 11 września 2015 r., nie dawały jednak podstaw do uznania jej za ewidentnie wadliwą pod względem merytorycznym, co skutkowało mogłoby odmową przyznania biegłemu wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Sąd Apelacyjny nie znalazł również aktualnie podstaw, aby zakwestionować prawidłowość obliczenia kosztów pośrednich uwzględnionych w pozycji (...)kalkulacji końcowej nr: (...). Stosownie bowiem do § 8 rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 2013 r. wydatki poniesione przez biegłego, niezbędne dla wydania opinii, w tym w szczególności wydatki materiałowe, amortyzację aparatury badawczej oraz koszty dojazdu na miejsce wykonania czynności, biegły dokumentuje za pomocą faktur lub rachunków albo kopii tych dokumentów, a w razie ich braku - za pomocą oświadczenia. Wraz z opinią, Instytut przedłożył w dniu 25 czerwca 2015 r. oświadczenie podpisane przez Kierownika Katedry (...) i (...) oraz Dziekana (...) (...), w którym wykazano, że przy sporządzeniu przedmiotowej opinii poniesiono kwotę 2.230,69 zł jako koszty pośrednie. W świetle § 8 rozporządzenia możliwość powiększenia wynagrodzenia Instytutu o wskazaną wartość nie budziła zatem wątpliwości. Powyższe stanowisko znajduje również potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 r., sygn. akt III CZP 59/15, zgodnie z którą „podstawą wynagrodzenia przyznanego za opinię sporządzoną na zlecenie sądu przez instytut naukowy są stawki stosowane w tym instytucie. Sąd ustala ostateczną wysokość wynagrodzenia stosując odpowiednio art. 89 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.)”.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powoda.

SSA Teresa Rak SSA Wojciech Kościółek SSA Józef Wąsik